

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№. 01.03-100
..... 16.08. 2016 г.

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 208 КД 9/16г.

Дата 29.08.16г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

г-н БОРИС ВЕЛЧЕВ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕЛЧЕВ,

Изпращам на вниманието Ви становище на Министерския съвет по конституционно дело № 9 за 2016 г., одобрено с Решение № 716..... на Министерския съвет от 2016 г.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Меглена Кунева)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

от Министерския съвет на Република България
по конституционно дело № 9 за 2016 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ
СЪДИИ,

С определение от 29 юли 2016 г. Конституционният съд е допуснал до разглеждане конституционно дело № 9/2016 г. по искане на тричленен състав на Върховния административен съд за установяване на противоконституционност на чл. 4б, ал. 1, чл. 4в, ал. 1 и чл. 124а, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 17.12.1999 г.; посл. изм., бр. 102 от 29.12.2015 г.).

Подателят на искането твърди, че оспорените разпоредби противоречат на абзац 5 от Преамбюла, на чл. 4, ал. 1 и 2, на чл. 6, ал. 2, на чл. 17, ал. 1 и 3, на чл. 19, ал. 1 и на чл. 51, ал. 1, предл. 1 от Конституцията на Република България, като е изложил мотивите си за противоречието.

Оспорените разпоредби са приложими от Върховния административен съд (ВАС) по силата на чл. 146, т. 4 и 5 от Административнопроцесуалния кодекс при проверката на материалната законосъобразност и на съответствието с целта на закона на оспорената пред него Наредба за реда за избор на осигуряване, внасяне и разпределяне на задължителните осигурителни вноски, вноските за Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите" и за обмен на информация (обн., ДВ, бр. 68 от 04.09.2015 г.; изм. и доп., бр. 5 от 19.01.2016 г.), по което оспорване е образувано адм. дело № 12089/2015 г. на ВАС.

Считаме, че искането е неоснователно по следните съображения:

1. Относно твърдението на тричленния състав на ВАС, че „преминаването“ от фондовете на допълнителното задължително пенсионно осигуряване (ДЗПО) към фонд „Пенсии“ на държавното обществено осигуряване (ДОО) променя установената тристълбова структура на пенсионното осигуряване в нарушение на чл. 51, ал. 1 от Конституцията:

С измененията и допълненията в Кодекса за социално осигуряване (КСО – обн., ДВ, бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., ДВ, бр. 61 от 2015 г., в сила от 15.08.2015 г.) бе извършена съществена промяна в пенсионната система. С чл. 46 от КСО се предостави възможност на осигурените в универсален пенсионен фонд лица по свой избор да променят осигуряването си от универсален пенсионен фонд във фонд „Пенсии", съответно във фонд „Пенсии за лицата по чл. 69", с увеличена осигурителна вноска в размера на осигурителната вноска за универсален пенсионен фонд (УПФ) не по-късно от 5 години преди възрастта по чл. 68, ал. 1, т.е. всяко лице, родено след 1959 г., има възможност да прехвърли натрупаните средства по индивидуалната си партия в универсален пенсионен фонд, с което се отказва от получаване на

допълнителна пенсия по втория пенсионен стълб за сметка на увеличена пенсия от ДОО. С тези промени се запазва и усъвършенства тристълбовият пенсионен модел, като се доизграждат и разширяват направените от 1 януари 2015 г. промени, предвиждащи възможност за свободен избор на лицата, родени след 31 декември 1959 г., да се осигуряват задължително за допълнителна пенсия в УПФ или само за пожизнена пенсия в ДОО, като се предвижда изборът да не е еднократен (но да се прави не по-късно от пет години преди възрастта по чл. 68, ал. 1 от КСО). Натрупаните средства по индивидуалните партии на лицата, избрали осигуряване само във фондовете на ДОО, ще се прехвърлят в т.нар. Сребърен фонд - Държавния фонд за гарантиране устойчивостта на държавната пенсионна система.

Следователно може да се направи извод, че въвеждането на свободен избор за осигурените лица да участват или да не участват в универсалните и професионалните пенсионни фондове на втория стълб не променя тристълбовия пенсионен модел, защото вноската остава задължителна (за разлика от доброволното пенсионно осигуряване), а изборът е само по отношение на това към кои фондове да се насочва тя. Упражняването на свободния избор дава възможност на осигуреното лице да прецени кой вариант е по-благоприятен за него.

Приетите законодателни решения с чл. 4б, 4в и 124а от КСО не нарушават, а гарантират установеното в чл. 51, ал. 1 от Конституцията право на гражданите на обществено осигуряване, като им предоставят пенсионни плащания с приемливи и по-благоприятни размери. Както се посочва в Решение № 21 на Конституционния съд от 1998 г. по к.д. № 18 от 1997 г. „Правото на пенсионно осигуряване като вид социално осигуряване се обхваща и защитава от тази разпоредба. То принадлежи към основните права на гражданите и е неотменимо. Конституционната разпоредба обаче не

определя условията и реда за неговото възникване и осъществяване. Оттук следва, че конституционният законодател е оставил тези въпроси ...за отговор от закона. Законодателят е компетентен да даде едно или друго конкретно разрешение по целесъобразност, стига то да не е в несъответствие с принципи и изисквания на основния закон.“

В мотивите към законопроекта за изменение и допълнение на КСО, приет с Решение № 371 на Министерския съвет от 2015 г., са разгледани различни сценарии за увеличаване на пенсиите за 2015-2041 г. Анализирани са няколко сценария с две групи лица: осигуряващо се лице, което е родено през 1960 г., и лице, което навлиза в осигурителната система през 2002 г., с два варианта за доходност на УПФ за прогнозния период. Първият сценарий се базира на 5,6% постигната доходност, която е определена въз основа на исторически данни като геометрична средна от претеглената нетна годишна доходност за периода 2002-2014 г. При втория сценарий с 3,6% доходност е направено допускане за конвергенция към средната доходност от 5-годишни геометрични средни доходности за страни от ЕС-10, за които са намерени налични данни към декември 2014 г. (Естония, Полша, Словения, Чехия и Словакия), с източник ОИСП.

В процеса на оценяване на средния размер на новоотпуснатата пенсия са разгледани две групи лица: 1) осигуряващо се лице, което е родено през 1960 г. и 2) лице, което навлиза в осигурителната система през 2002 г. По отношение на разгледаните две групи лица са представени четири сценария за изчисляване на средния размер на новоотпуснатата пенсия: Базисният сценарий е изготвен при запазване на текущото законодателство по отношение на параметрите, свързани с пенсионната система. Вторият сценарий взема предвид предложенията за промени по отношение на възрастта за пенсиониране и осигурителния стаж, тежестта на една година

осигурителен стаж и размера на вноските за Фонд „Пенсии“ към ДОО. В допълнение са представени още два сценария, които отчитат различни допускания за промените на вноските за Фонд „Пенсии“ при запазване на останалите предложения за промени.

Разглеждане на сценарий за лице, което влиза в осигурителната система през 2002 г. и се осигурява непрекъснато: оценката за размера на новоотпуснатата пенсия през 2042 г. в базовия сценарий показва, че разглежданото лице ще получава по-висока пенсия при осигуряване едновременно в първи и втори стълб и в двата варианта за доходност на УПФ. Лицето би получавало по-висока пенсия, ако се осигурява само в първи стълб, в случай че постигнатата номинална доходност от УПФ е по-ниска от 3%. В останалите три сценария размерът на новоотпуснатата пенсия е по-висок спрямо базисния сценарий. Във всеки един от тях, при номинална доходност от 5,6% на УПФ, разглежданото лице ще получава по-висока пенсия, ако се осигурява едновременно в първи и втори стълб. Разлика спрямо базовия сценарий се наблюдава в по-реалистичния случай с по-ниска доходност от 3,6% (при конвергенция на доходността към средни равнища в по-зрели икономики), когато лицето би получавало по-висока пенсия, ако се осигурява само в първи стълб.

Разглеждане на сценарий за лице, което е родено през 1960 г. (лице от мъжки пол, което е родено през 1960 г., осигурява се непрекъснато и се очаква да се пенсионира през 2025 г.): оценката за размера на новоотпуснатата пенсия през 2025 г. в базовия сценарий показва, че разглежданото лице ще получава по-висока пенсия при осигуряване едновременно в първи и втори стълб при 5,6% доходност на УПФ. В случая с по-ниска доходност от 3,6%, по-висока пенсия се получава при осигуряване само в първи стълб. Това се дължи на факта, че по-краткият период на

осигуряване във втори стълб се отразява в по-нисък размер на пенсията от УПФ към годината на пенсиониране.

В сценариите, които включват законодателни промени по КСО, размерът на пенсията и при двата варианта на осигуряване е по-висок спрямо базисния сценарий. Разлики се наблюдават по отношение на това, че размерът на пенсията на лице, което се осигурява само в първи стълб, надвишава този, който се получава при първи и втори стълб, независимо от постигната доходност на УПФ.

В обобщение анализът установява, че при различни хипотези и допускания за участие в осигуряването на отделните лица, допускания за развитие на икономиката, реално биха се получили различни ситуации по отношение на пенсиите на лицата от първи и втори стълб. Предоставената възможност на осигурените лица за многократен избор на осигуряване между първи и втори стълб обаче им позволява да направят най-добрата преценка с оглед на получаване на по-добра адекватност на пенсионните им доходи, което е и смисълът на пенсионната система и напълно е в съответствие със задължението на държавата по чл. 51, ал. 1 от Конституцията на Република България. Промените разширяват възможността за нов избор на осигуряване между УПФ и Фонд „Пенсии“ в рамките на 1 година след последния направен избор, което дава възможност за по-голяма гъвкавост при управлението на средствата от страна на осигурените.

2. Относно твърдението на тричленния състав на ВАС, че възможността осигурените лица да променят осигуряването си от универсален и професионален пенсионен фонд във Фонд „Пенсии“ на ДОО представлява разпореждане със средствата по индивидуалните им партии в нарушение на неприкосновеността на частната собственост по чл. 17, ал. 5 от Конституцията:

Твърдението за противоконституционност на уредбата се обосновава с мотиви от Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. по к.д. № 21/2010 г. Сравнението с казуса по к.д. № 21/2010 г. обаче е неправилно, тъй като двата законодателни подхода са коренно различни. Отменената разпоредба на § 4а от Преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Кодекса за социално осигуряване (КСО) посочваше, че средствата по индивидуалните партии, налични към 1 януари 2011 г., на жените, родени от 1 януари 1955 г. до 31 декември 1959 г. включително, и на мъжете, родени от 1 януари 1952 г. до 31 декември 1959 г. включително, които до 31 декември 2010 г. са осигурени в професионален пенсионен фонд, се прехвърлят във Фонд „Пенсии“ на държавното обществено осигуряване. Основният мотив на Конституционния съд да обяви за противоконституционна разпоредбата на § 4а от ПЗР на КСО е, че „прехвърлянето на средства от професионален фонд във Фонд „Пенсии“ на държавното обществено осигуряване може да става само с волеизявлението на осигуреното лице, а не чрез законова императивна уредба.“

В разпоредбите на чл. 4б, 4в и 124а от КСО обаче основното и водещото начало при прехвърляне на средствата е волята на осигуреното лице. Средствата не се прехвърлят по силата на закона, както с отменения § 4а от ПЗР на КСО, а едва след волеизявление на осигуреното лице чрез подадено от него заявление. С отменения § 4а от ПЗР на КСО осигурените лица „се изключват ех lege от задължителното осигуряване в професионален пенсионен фонд за пенсия“, както посочва Конституционният съд, докато в разпоредбите на чл. 4б, 4в и 124а от КСО се урежда едно право, чието упражняване зависи само от волята на осигуреното лице.

Осигурените лица не са лишени от свободата да се грижат за своите средства по индивидуалните им партии, те сами решават на кого да ги поверят – на избраното от тях частно пенсионно дружество или на държавата в лицето на Националния осигурителен институт (НОИ). Не съществува конституционна пречка пенсионноосигурителните дружества, така, както се конкурират помежду си, да бъдат конкурирани и от НОИ за привличане на управляваните от тях пари по индивидуалните партии на осигурените лица, но само в условията на доброволност и при запазено право на избор от страна на осигурените лица, каквото е и законодателното решение по чл. 4б, 4в и 124а от КСО.

В искането си тричленният състав на ВАС посочва, че разпоредбите на чл. 4б и 4в от КСО създават нови субективни права на осигурените лица и нарушават изискването за гарантиране и защита на правото на собственост на гражданите по чл.17 от Конституцията, тъй като волеизявлението за „прехвърляне на средствата е акт на разпореждане с набраните по индивидуалните партии на лицата средства, преди да е настъпил осигурителният риск“. Този довод също се обосновава с мотивите на Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. в частта, отнасяща се до режима на средствата по личните партии, който е „...съобразен с предназначението им да служат за материално обезпечаване при настъпване на осигурен социален риск...“, както и че „Разпореждането със средства е възможно при възникване на права, и то само такива, които законът предвижда“. И в тази част твърденията в искането за нарушения на Конституцията са неоснователни. От една страна, е безспорно, че законодателят с предвидената възможност за прехвърлянето на средствата във фонд на ДОО създава субективно право на осигуреното лице на увеличен размер на пенсия, а от друга страна, това право ще може да се ползва едва с

настъпването на осигурителния риск, което е напълно съобразено с мотивите на Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г.

Не е вярно и твърдението, че средствата на осигурените лица в частните пенсионни фондове „ще бъдат погълнати“ от публичните фондове. Срещу прехвърлянето на средствата във фондовете на ДОО лицата получават увеличена пенсия и е въпрос на лична преценка дали да продължат да се осигуряват и за втора пенсия, или да получат пенсия само от ДОО с увеличен коефициент. Необосновано е и твърдението, че когато осигуреното лице дава съгласие за преминаване към осигуряване в ДОО, то не знае и няма информация дали ще има увеличение на размера на личната му пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Националният осигурителен институт на своята интернет страница предлага нова електронна услуга за осигурените лица, чрез която се изчислява прогнозният индивидуален коефициент и прогнозната пенсия за осигурителен стаж и възраст на лица, на които не е отпусната пенсия от държавното обществено осигуряване.

Лицата, родени след 31 декември 1959 г., които от 1 януари 2002 г. задължително се осигуряват за допълнителна пенсия от УПФ, могат да си изчисляват прогнозния индивидуален коефициент и прогнозната пенсия в пълен размер при променено осигуряване по чл. 46 от КСО – от УПФ във фонд „Пенсии“, или намален размер без променено осигуряване по чл. 46 от КСО.

Съгласно чл. 70, ал. 7 от КСО за периодите, през които лицата са осигурявани в универсален пенсионен фонд, индивидуалният им коефициент се намалява на базата на съотношението между размерите на осигурителните вноски за универсален пенсионен фонд и за Фонд „Пенсии“ за трета категория труд за лицата, родени преди 1 януари 1960 г. Правата по чл. 46, чл. 4в и чл. 124а от КСО дават възможност на осигурените лица да се

осигуряват само във фонд на ДОО, срещу което ще получат пенсия с увеличен коефициент съгласно чл. 70, ал. 8 от КСО - индивидуалният коефициент не се намалява за периодите, за които натрупаните средства по индивидуалната партида на лицата в универсален пенсионен фонд са прехвърлени в Държавния фонд за гарантиране устойчивостта на държавната пенсионна система. Средствата от този фонд съгласно чл. 22, ал. 1 от Закона за Държавния фонд за гарантиране устойчивост на държавната пенсионна система се използват единствено за инвестиране с цел извличане на доходност.

Както е известно от принципите на държавното обществено осигуряване, размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя в зависимост от осигурителния доход и осигурителния стаж (чл. 70 от КСО). Средномесечният осигурителен доход се определя от възнаграждението или от осигурителния доход, върху които са внесени или дължими осигурителните вноски за лицата по чл. 4, ал. 1, ал. 3, т. 5 и 6 и ал. 10 (чл. 70а от КСО), докато средствата по индивидуалните партиди във фондовете за допълнително пенсионно осигуряване се натрупват от реално внесени осигурителни вноски (чл.129 от КСО). Следва да се отчита, че поради една или друга причина част от осигурените лица по „втория пенсионен стълб“ не са натрупали достатъчно средства по индивидуалните си партиди и с новите промени законът им дава право да изберат по-сигурния солидарен модел на получаване на пенсия само от ДОО, което не само не е противоконституционно, а напълно в техен интерес. Безспорно целта на т. нар. втори пенсионен стълб е надграждане на първия стълб и получаване на втора пенсия, заедно с пенсията от ДОО. И всяко лице, което продължи да се осигурява във фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване (без да е необходимо да предприема каквито и да е допълнителни действия),

ще има възможност да получи такава пенсия при настъпването на условията за това. В същото време с правата по чл. 4б, 4в или 124а от КСО се дава възможност на желаещите да избегнат рисковете при „капиталовия“ пенсионен модел, тъй като принципният въпрос е, че не винаги натрупаните в индивидуалните партии средства с получената нетна доходност (след приспадане на таксите за управление) позволява изплащането на съпоставим или по-голям размер на пенсиите спрямо тези за схемите на разходопокривен принцип.

3. Относно твърдението на тричленния състав на ВАС за създаване на правна несигурност чрез промяната на пенсионния модел в противоречие с принципа на правовата държава по чл. 4, ал. 1 от Конституцията:

Не е основателно твърдението, че промяната в зададения от законодателя модел на пенсионна система създава несигурност и непредвидимост, защото един модел, при който е започнало осигуряването, е трансформиран в друг и правилата рязко са се променили. Ако промяната създаваше задължения за осигурените лица и ако законодателят налагаше императивна промяна на определения пенсионен модел, би могло да се говори за правна несигурност и промяна на модела, но в случая законодателят е предоставил субективно право на лицата да прехвърлят средствата по партидите и не е извършил императивна промяна на пенсионния модел. Самият факт, че почти година след приемането на измененията в КСО процентът на прехвърлилите средства си във фондовете на ДОО е незначителен (по-малък от 1%), доказва доброволния характер на прехвърлянето, както и несъстоятелността на твърдението за правна несигурност, при положение че правата на лицата, които не желаят да си

прехвърлят средствата, не са засегнати. Тези лица не трябва да извършват никакви действия, за да си запазят партидите в частните пенсионни фондове.

4. Относно твърдението на тричленния състав на ВАС, че с оспорените разпоредби се нарушава принципът на равенството на гражданите пред закона по чл. 6, ал. 2 от Конституцията:

Принципът на свободен избор е въведен и за ранното пенсиониране на категорийните работници, като с новата разпоредба на чл. 4в от КСО се създава възможност те да изберат да се осигуряват само във фондовете на ДОО или да се осигуряват и в професионалните пенсионни фондове. По този начин заедно с разпоредбите, които регламентират условията за осигуряване и пенсиониране на лицата при условията на първа и втора категория труд, се уреждат за първи път трайно проблемите на тази категория лица. Така се спира процесът на непрекъснато удължаване на действието на § 4 от ПЗР на КСО, както и на отлагане решаването на всички въпроси, касаещи проблемите на ранното пенсиониране.

Няма нарушаване на принципа на равенството пред закона, при положение че упражняването на правата по чл. 4б, 4в или 124а от КСО зависи само от волята и инициативата на лицата. Освен това, дори и веднъж прехвърлили средствата си от фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване във фонд на ДОО, лицата могат отново да си възстановят осигуряването и да си прехвърлят средствата обратно в УПФ съгласно чл.124а от КСО. Възможността за свободен избор на втория задължителен стълб е въведена и в редица страни на Европейския съюз, които имат такъв модел, като Полша, Чехия, Словакия и др.

Следва да се отбележи, че въпрос на лична преценка и калкулация е дали получаването на увеличената пенсия от ДОО няма да компенсира пенсията по втория стълб, която може и да е незначителна. Не подкрепяме

дovoда, че „липсва правен механизъм, от който да се направи категоричен извод, че съгласието на осигурените лица по чл. 4б и 4в е информирано съгласие, че изборът е свободен, тъй като преди да демонстрира съгласието си с подаване на заявленията за преминаване към осигуряване в ДОО и прехвърляне там на набраните по личната му партида средства, осигуреното лице няма информация дали ще има увеличение на размера на личната му пенсия за осигурителен стаж и възраст и ако има такова – в какъв размер“.

Вярно е, че осигурено лице, на което му остават например 20 години до пенсионна възраст и което прехвърля средствата си във фонд на ДОО, трудно може да изчисли точния размер на пенсията си след 20 години, най-малкото поради неяснота какви ще бъдат доходите му, но следва да се отбележи, че няма финансов инструмент, в който да се инвестира и който да носи сигурен и конкретно определен по размер доход, който би се получил след 20 години. Това важи и за осигурените лица по втория пенсионен стълб, които няма да прехвърлят средствата си по допълнителното задължително пенсионно осигуряване и ще се осигуряват за втора пенсия в частен пенсионен фонд, тъй като доходността при тях определено не може да се прогнозира и постоянно варира. Така например, видно от интернет страницата на Комисията за финансов надзор, за периода 30.06.2014 г. - 30.06.2016 г. среднопретеглената доходност от УПФ е 1,72 %, като дори за един от пенсионните фондове доходността за този период е отрицателна – минус 0,13%.

Правото по чл. 4б и 4в от КСО е право за промяна на осигуряване от допълнително задължително пенсионно осигуряване в универсален пенсионен фонд във Фонд „Пенсии“ и във Фонд „Пенсии за лицата по чл. 69“, т.е. при всички положения осигурените лица на първо място ще се осигуряват и ще натрупват средства по индивидуални партиди във фондовете за

допълнително задължително пенсионно осигуряване и едва след това - при избор от тяхна страна, могат да упражнят правото си и да се осигуряват само във Фонд „Пенсии“, съответно във Фонд „Пенсии на лицата по чл. 69“. Следва да се има предвид, че за лицата, които не са решили да направят избор къде да се осигуряват първоначално, се прилага режимът на служебно разпределение в УПФ, съответно в ППФ, съгласно чл. 137, ал. 4 и чл. 140, ал. 4 от КСО, т.е. тези лица ще бъдат служебно разпределени в УПФ/ППФ, управляван от пенсионно осигурително дружество, по реда на Инstrukция № 1 от 23 юни 2004 г. на КФН и НАП за реда и начина за служебно разпределение на лицата, избрали фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване.

5. Относно твърдението на тричлениния състав на ВАС, че промените в пенсионната система рефлектират върху правото на свободна инициатива, тъй като се накърнява резултатността от дейността на пенсионноосигурителните дружества, в нарушение на чл. 19, ал. 1 от Конституцията:

Основната цел на пенсионната система не е повишаване на финансовите резултати на пенсионноосигурителните дружества, а увеличение на пенсиите на осигурените лица. Средствата, които пенсионните дружества управляват и инвестират, не са собственост на дружествата или акционерите, а са лични средства, натрупани по партидите на осигурените лица. Следователно пенсионните компании управляват чужди средства и не може да се приеме, че се накърнява собствеността им или се нарушава правото им на свободна инициатива. Поради задължителността на допълнителното задължително пенсионно осигуряване ежесечно в пенсионните фондове постъпват нови средства от осигуровките на осигурените лица, от които средства пенсионноосигурителните дружества удържат еднократна такса,

като отделно начисляват годишна инвестиционна такса за инвестираните средства (чл. 201 от КСО). Не може да се извеждат доводи за противоконституционност от вероятното намаляване на финансовите резултати на пенсионни дружества и да се приема за даденост фактът, че допълнителното пенсионно осигуряване е задължително, което води неминуемо след себе си постоянно увеличение на новопривлечените средства (и от там на приходите от такси за пенсионните дружества), без това да е свързано с реалната постигната доходност от всеки пенсионен фонд. Несъстоятелно е очакването законодателят да е „гарант“ за финансовите резултати на определени търговски дружества. Логично е резултатите от инвестиционната дейност на тези дружества да са водещ мотив за избор на пенсионен фонд, съответно мотив за осигурените лица да не си прехвърлят партидите във фонд на ДОО, което би увеличило и финансовите резултати на пенсионните компании.

С оглед на изложените съображения считаме, че искането за установяване на противоконституционност на разпоредбите на чл. 4б, ал. 1, чл. 4в, ал. 1 и чл. 124а, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Мелена Кунева)